

ESTUDI ZERO TEATRE

PRESENTA:

PERE
MESTRE

DOMINIC
HULL

JOAN PERE
ZUAZAGA

PEPA
RAMON

LOURDES
ERROZ

LAURA
DALMAU

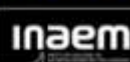

L'AUGMENT

DE **GEORGES PEREC**

INFORMACIÓ I RESERVES 971 72 71 66

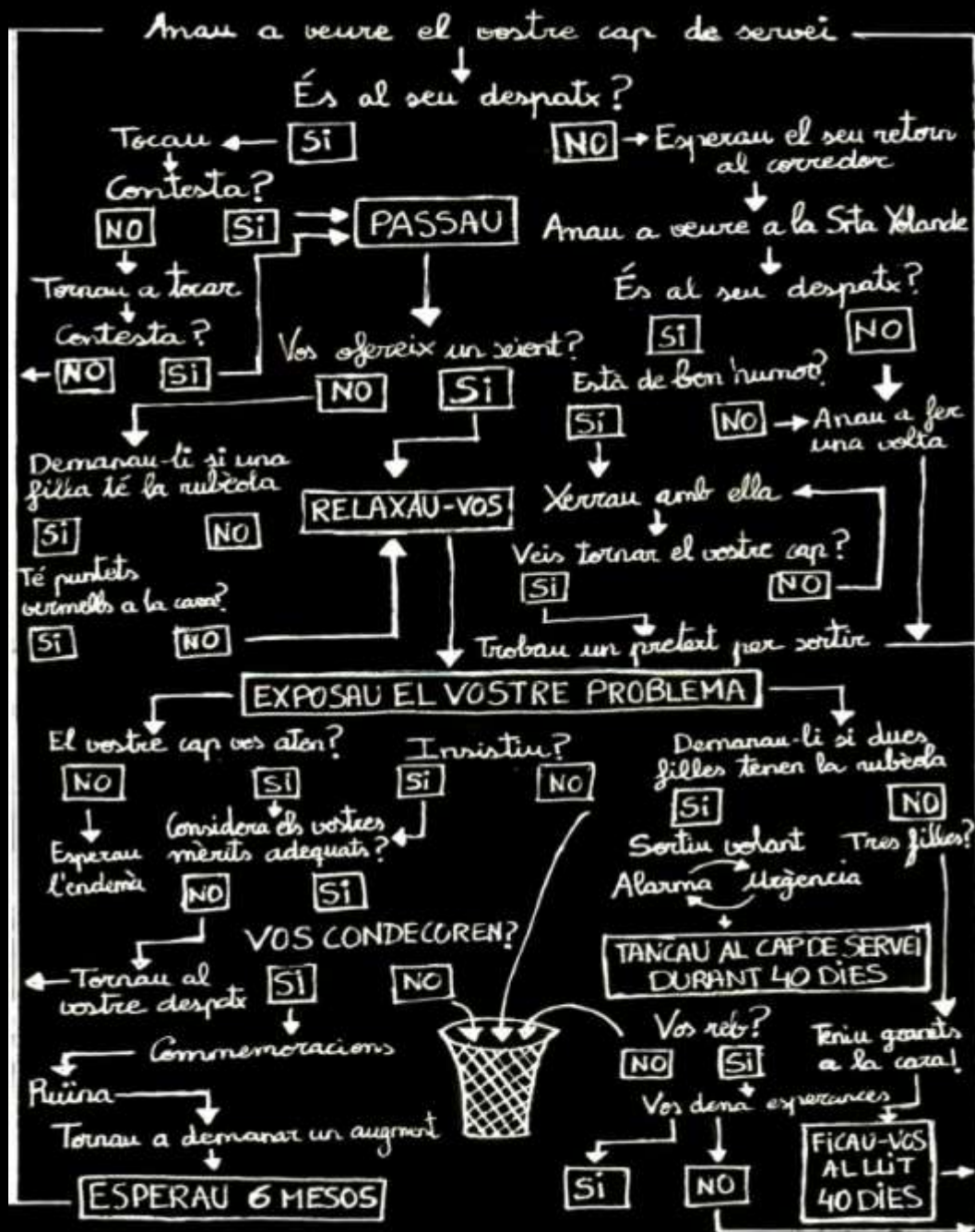
  studizeroteatre.com

L'AUGMENT

DE GEORGES PEREC

o Com, siguin les que siguin les condicions sanitàries, psicològiques, climàtiques, econòmiques o d'una altra índole, posar de part vostra el màxim d'oportunitats quan demanau al vostre Cap de Servei un reajustament del vostre salari.

PLANTEJAMENT

L'Augment descriu les diferents etapes que un empleat subaltern ha de recórrer per aconseguir demanar al seu cap de servei, un augment de sou.

El text és un joc de repetició de totes les hipòtesis possibles. S'utilitzen de forma laberíntica i seguint fórmules matemàtiques un joc d'alternatives exhaustiu que recorda als mots encreuats.

És una peça que en origen era un organigrama o full de ruta, que es va anar transformant primer en una peça radiofònica i després mitjançant insòlites connexions en un espectacle teatral on l'espectador és el mateix demandant de l'augment de salari.

En un moment en què els salaris s'estan qüestionant, en què s'exigeix molt més esforç per mantenir un sou mínim i a on les diferències entre les rendes altes i les rendes baixes són de cada cop més exagerades, es fa necessària una reflexió sobre la necessitat d'equilibrar els salaris el que resulta, sens dubte, de rabiosa actualitat.

L'augment és un text inclassificable, com un objecte teatral no identificat, una curiosa peça escrita el 1970, però que manté una rara eficàcia i una insòlita vigència.

L'efectivitat de la peça es basa en la consideració dels mitjans de treball amb un humor i una burla pròpia del l'especial estil de Perec, que combina la subtileza, amb un punt de cinisme i és actual perquè representa i denuncia la pressió psicològica que el treball exerceix sobre l'individu.

L'estil de Georges Perec és moltes vegades àrid, semblant al d'una acta policial o notarial. L'autor intenta mantenir-se neutral davant allò descrit, de manera que, per no discriminar llocs, objectes o persones, ho retrata tot amb la mateixa meticulositat, ens sembli o no rellevant.

A la reiteració obsessiva de les seves descripcions, enumeracions i classificacions d'objectes es pot advertir el de fixar l'atenció minuciosa i escrutadora sense detriment del caràcter provisorí que baix la seva mirada adquireix qualsevol realitat.

L'AUGMENT

DE GEORGES PEREC

És en aquest sentit que l'obra de Georges Perec té la vocació de catàleg. És per això que resulta tan fascinant com el fet del catàleg mateix, armat en funció d'un propòsit, com ordenament arbitrari de la realitat (o una part d'ella) per quedar com el seu referent, profús en la descripció del seu escenari.

El catàleg sempre ens sobrepassa, en la seva extensió no hi cap esgotarlo; com el diccionari, esdevé referència i, al marge de la seva naturalesa, com il·lustració que el situa i determina en el paisatge de l'escrit. Es tracta d'una llista convinguda, el resultat d'una indagació feta en funció d'un o diversos paràmetres. S'assumeix convinguda tot i que, en primera instància, podria semblar aleatòria. I és en aquests termes que es converteix en un repte, a partir dels objectes, persones o idees que són posats en evidència, ordenats de tal o qual manera que un ha de descobrir els lineaments que fan possibles el rigor del catàleg. Es tracta per tant, com en la novel·la policíaca, d'un joc en el qual queda representada la gesta tràgica de l'heroi, desdoblada en els seus abastos sobre el lector/espectador, qui acaba per recórrer (i ser part de) el laberint, trampa que amaga l'últim sentit de tota història.

Aquí l'espai circumscrit per la narració té trets propers a les escenes oníriques on la nostra vitalitat es nodreix de la obliteració successiva de la consciència, allunyant-nos d'aquesta manera de la nostra història, enfonsant-nos en una foscor que advertim com falla constitutiva de la memòria.

En l'obra de Perec hi ha una vocació d'arqueòleg d'allò sentimental. Al llarg de les seves pàgines, els personatges cobren consistència gràcies al catàleg que determina les seves vides, situant enmig d'intrigues melodramàtiques, misteriosos vincles amb objectes i símptomes compulsius que donen lloc a aquells particulars diagnòstics, heretats de la patologia d'autors de la modernitat vuitcentista. Es tracta d'un breu museu íntim que servirà per ancorar l'existència d'aquests personatges a l'inventari a partir del qual es reconeixen i s'alineen. El catàleg, per tant, determina les possibilitats de la seva història, i el seu lloc en la trama.

DESENVOLUPAMENT

El joc que ens planteja L'Augment, ens remet en part a treballs anteriors de la companyia com Exercicis d'Estil de Raymond Quenau, o a La Cantant Calba/Les Cadires d'Eugène Ionesco.

També ha estat per nosaltres font d'inspiració en el procés creatiu les referències literàries al complicat món de Kafka, la influència de la matemàtica creativa de Lewis Carrol i també l'intens món emocional de Txèkhov.

L'espectacle és l'enfrontament entre un home i l'Organització, entesa com a gran empresa, plantejat amb un humor despietat i inconfusible. És com un drama combinatori que recorda al cub de Rubik o un trencaclosques.

El conjunt dels actors representa l'engranatge de la màquina i el públic és l'empleat. S'ha plantejat una qüestió i la màquina representa totes les possibilitats. La màquina es dirigeix directament al públic i formula la descomposició de tots els pensaments del propi sol·licitant.

Un espectacle on es planteja dramàticament un joc de llenguatges, i del que es proposa en aquesta ocasió deixar obert al públic, tant a nivell escènic, donades les característiques de l'espai, com a nivell de comunicació, es a dir amb el plantejament de cercar noves connexions amb el públic a partir d'una ruptura de l'estructura de l'espectacle amb la inclusió de nous exercicis tendent a investigar sobre el contacte directe i la representació com a punt d'encontre entre el creador i l'espectador.

El text original, el que no és teatral, planteja el repte d'expressar la seva enorme teatralitat a través de la posada en escena, el cos en l'espai i el pensament en el Temps.

Per això la necessitat d'incloure la música i el ritme, en un joc coreogràfic a on els actors transiten per un espai irreal provocant la generació dels intrincats camins que ens proposa Perec.

Cada cos treballa per trobar el seu lloc en la lògica d'aquest pensament que s'expandeix davant dels nostres ulls.

L'AUGMENT

DE GEORGES PEREC

El pensament és presenta a través de moltes veus, es crea un cor. El monòleg primigeni es va transformant en una polifonia, i és per tant el diàleg que te lloc coralment.

L'espai anirà canviant constantment mitjançant el joc d'iluminació, la mobilitat d'elements simples, les cintes i els elàstics i els dibuixos inspirats en l'organigrama sobre el trespol.

Partint d'un material literari, interessant i atractiu, crític i divertit, alternatiu i entretingut, l'espectacle combina diferents gèneres teatrals en un treball innovador d'investigació i improvisació.

Es teatre document i també teatre de creació connectat amb la realitat contemporània, com és avui en dia, el tema del salari i les enormes dificultats per augmentar-lo.

Pel que fa als objectius, l'espectacle es planteja generar emocions i reflexions obertes, sorprendre i fer participar al mateix públic que es veurà implicat en el conflicte dels propis personatges i viurà en primera persona una situació molt especial.

És un espectacle per a joves i adults.

També està dissenyat per poder ser presentat a les Campanyes de Teatre per a Ensenyament Secundari.

FITXA TÈCNICA I ARTÍSTICA

Actors:

1. LA PROPOSICIÓ	Pere Mestre
2. L'ALTERNATIVA	Dominic Hull
3. LA HIPÒTESI POSITIVA	Lourdes Erroz
4. LA HIPÒTESI NEGATIVA	Laura Dalmau
5. L'ELECCIÓ	Joan Pere Zuazaga
6. LA CONCLUSIÓ	Pepa Ramon
LA RUBÈOLA	Laura Dalmau

Espai escènic:

Pepa Ramon
Laura Dalmau

Vestuari i utillatge:

Lourdes Erroz

Música original:

Oleg Zahiney

Il·luminació:

Dominic Hull

Tècnic de llum i so:

Oleg Zahiney
Denis Hull

Cap tècnic:

Dominic Hull

Fotografia:

Ruben Ballester

Producció:

Antònia Beltran

Traducció i Direcció:

Pere M. Mestre

L'AUGMENT

DE GEORGES PEREC

LA CRÍTICA HA DIT...

29 de marzo 2015, Palma.

...un montaje que es una pura reivindicación teatral... Queda el actor, el trabajo con la voz y el gesto. Los cuerpos de los actores adaptados a una coreografía mínima pero brillante. La entonación: ejercicio de fraseo, de dicción, apoyado en una igualmente reducida plasticidad corporal. Un espectáculo de verdad digno del día mundial de un arte que es voz y cuerpo. En su origen, pero sobre todo en la más provocadora modernidad. Crítica en el fondo, imaginativa en la forma. Un mensaje demoledor sobre la explotación laboral y el burocratismo presentado en envoltorio deslumbrante. Estupendo trabajo de equipo.

Emili Gené Vila
ULTIMA HORA

Crítica
TEATRO

Hombres grises

EMILI GENÉ VILA

Entre las conmemoraciones del Día Mundial del Teatro, la celebración de la familia Sans me ha parecido especialmente atractiva, haciendo coincidir la efemérides con la representación de un montaje que es una pura reivindicación teatral. En *L'augment* (se agradece la particular fidelidad de los Sans a la cultura francesa en estos tiempos de monocultivo anglófono) apenas hay efectos de iluminación ni vestuario. Al contrario, todos los personajes uniformados de gris como aquellos protagonistas de *Momo*. Escenografía plana donde, a lo sum, se sugieren algunos espacios. Tampoco hay texto, reducido a una monótona y machacona repetición de apenas unas

frases que se metamorfosean mínimamente a lo largo de las decenas de veces que se repite. No hay trama ni suspense y casi, ni siquiera, personajes. Queda el actor, el trabajo con la voz y el gesto. Los cuerpos de los actores adaptados a una coreografía mínima pero brillante. La entonación: ejercicio de fraseo, de dicción, apoyado en una igualmente reducida plasticidad corporal. La magia del teatro, que consigue convertir un simple recitado que ocuparía dos líneas de un teletipo en un espectáculo hipnótico. Un espectáculo de verdad digno del día mundial de un arte que es voz y cuerpo. En su origen, pero sobre todo en la más provocadora modernidad. Crítica en el fondo, imaginativa en la forma. Un mensaje demoledor sobre la explotación laboral y el burocratismo presentado en envoltorio deslumbrante. Estupendo trabajo de equipo con la incorporación al sexteto clásico de una brillante Lourdes Erroz.

► *L'augment*. De Georges Perec. Estudi Zero. Dirección: Pere M. Mestre. Teatre Sans, 29 de marzo 2015, Palma.

L'AUGMENT

DE GEORGES PEREC

TEATRO CRÍTICA

CÓMO ABORDAR A TU JEFE

Francesc M. Rotger
PALMA

L'augment
TEATRE SANS (PALMA)

★ ★ 1/2

► **Autor:** Georges Perec. **Traducción y dirección:** Pere M. Mestre. **Intérpretes:** Pere Mestre, Dominic Hull, Lourdes Erroz, Laura Dalmau, Joan Pere Zuazaga y Pepa Ramon. **Espacio escénico:** Pepa Ramon y Laura Dalmau. **Vestuario:** Lourdes Erroz. **Iluminación:** Dominic Hull.

Georges Perec resulta ciertamente fascinante, y no es de extrañar que estudiara Zero, que ya jugueteara años atrás con Raymond Queneau y que debe a Ionesco uno de sus mayores éxitos (*La cantant calba*), haya querido acercarse a este autor; nada fácil, por otra parte. A este respecto, la puesta en escena y los aspectos visuales resultan sobrios, pero efectivos; los seis intérpretes, sensaciona-

les; y bastantes de sus composiciones, potentes y atractivas. No concebido en un principio como texto teatral, *L'augment*, resumidamente, plantea una situación de partida en apariencia simple: un empleado que va a pedirle a su jefe un incremento salarial. A partir de ahí, se desarrolla hasta más allá de la saciedad cuánto puede derivarse, según si el superior está o no en su despacho, si le recibe o no... Esta muy larga primera parte resulta (intencionadamente) de una reiteración fatigosa, a la cual los espectadores difícilmente pueden sobreponerse, pese a la habilidad (y la calidad) de los juegos escénicos. Superada esa prueba, el público se encuentra con un segundo tiempo notablemente más ágil, con destellos excelentes y apuntes francamente divertidos. Sin embargo, es posible que el esfuerzo previo haya mermado sus facultades para disfrutar con unas propuestas ciertamente interesantes.

Una vez más, me da la impresión de que a los clásicos (Percec ya lo es a estas alturas) algo de aligeramiento puede favorecerles. Insisto, por otro lado, en el estupendo trabajo actoral de Pere Mestre, Dominic Hull, Lourdes Erroz, Laura Dalmau, Joan Pere Zuazaga y Pepa Ramon, y en la muy buena factura del espectáculo.

13 de marzo 2015, Palma.

...estupendo trabajo actoral de Pere Mestre, Dominic Hull, Lourdes Erroz, Laura Dalmau, Joan Pere Zuazaga y Pepa Ramon, y en la muy buena factura del espectáculo. A este respecto, la puesta en escena y los aspectos visuales resultan sobrios, pero efectivos; los seis intérpretes, sensacionales; y bastantes de sus composiciones, potentes y atractivas... con destellos excelentes y apuntes francamente divertidos...

Francesc M. Rotger
DIARIO DE MALLORCA PALMA

L'AUGMENT

DE GEORGES PEREC

El Aumento merecido Alberto Morate

27 JUL

entre bambalinas

Cuando uno se piensa mucho las cosas, sopesa los pros y los contras, baraja todas las posibilidades positivas y negativas, puede caer en un bucle sin fin, y no atreverse a solicitar, demandar, exigir, pedir, exponer, aquello que le preocupa y tener que volver a empezar cada vez, por lo menos mentalmente, cada situación, cada gesto, cada palabra, realizar nuevos intentos desesperados, conseguir pequeños éxitos repetitivos, alimentar grandes frustraciones internas.

En medio de todas estas repeticiones constantes, agobiantes, perfectamente trazadas, están los intérpretes de "Estudi Zero" de Mallorca que han estrenado en la Sala Tarambana su versión en castellano de *El aumento* y que piensan llevar en gira por todo el territorio español. Lo que en principio era un guion radiofónico de George Perec de los años 60, hoy esta excelente compañía lo transforma en un montaje cien por cien teatral, imparable, constante e incansable, una espiral que no conduce a ningún sitio y, si lo hace, es para desarrollar una imaginación derrotista en algunos casos y triunfalista en otros, pero donde el pobre obrero, el cualificado empleado, el servil oficinista, vive explotado, poco valorado, jerarquizado y sumiso, aunque eso no le impide no cejar en su empeño e intentarlo una y otra vez, inquebrantable a solicitar un aumento que cree en justa medida le corresponde.

La situación que se da es totalmente actual, si bien creo que lo que se pasa por la mente de los trabajadores actuales no es tanto pedir un aumento de sueldo y sí que se les haga fijos, que se les contrate por más horas (y no trabajarías gratis), que puedan promocionar tarde o temprano, no tener que vivir con la espada de Damocles de "si pido esto me despiden". Aun así, cada mañana, hay que sopesar lo que le diríamos al jefe de sección, si nos recibiera, cómo reaccionaríamos ante un desplante o ante un gesto de comprensión, si nos hacemos fuertes en nuestras demandas o asumimos como que hay que dar las gracias por el simple hecho de estar trabajando, lo que se nos ha quedado pendiente de decirle aunque lo teníamos perfectamente ensayado, el momento clave que viene a pedir de boca lo que siente el corazón.

He leído en algún lugar que el texto resulta surrealista pero a mí me resulta perfectamente coherente, agobiante eso sí, irónico, satírico, y tremendamente obsesivo.

Los actores son lo suficientemente expresivos, y comedidos en algunos casos, pero histriónicos en otros, y disciplinados, o caóticos, bien medidos, impolutos y correctos, también excesivos, en algunos casos apocados, fuertes y valientes, muy cercanos, claramente reales y afortunadamente ficticios. Como la vida misma, como los millones de trabajadores a los que les da apuro pedirles a sus jefes que les traten como a seres humanos y no como simples cargos que deben cumplir con su cometido. Me imagino que la compañía pedirá que aumente el número de espectadores. Habrá que concedérselo porque se lo tienen merecido.

27 de juliol 2015, Madrid

... esta excelente compañía lo transforma en un montaje cien por cien teatral, imparable, constante e incansable...
... Los actores son lo suficientemente expresivos, y comedidos en algunos casos, pero histriónicos en otros, y disciplinados, o caóticos, bien medidos, impolutos y correctos, también excesivos, en algunos casos apocados, fuertes y valientes, muy cercanos, claramente reales y afortunadamente ficticios.

Alberto Morate
ENTRE BAMBALINAS

L'AUGMENT

DE GEORGES PEREC

FOTOGRAFIES

L'AUGMENT

DE GEORGES PEREC

L'AUGMENT

DE GEORGES PEREC

VÍDEO

Presentació: <https://youtu.be/CoPfd1EwhE>

Tràiler: <https://youtu.be/4k2Vd2Qse4g>

Mes informació:

<http://estudizeroteatre.com/?spectacle=laugment>